

Lovas István: Günther Grass halálára

2015 április 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

87 évesen elhunyt Günter Grass német író, akinek 1999-ben adományozták az irodalmi Nobel-díjat. Az elmúlt órákban számos internetes portálon jelent meg méltatása, minden esetben kihagyva pályafutása során feltett legkínosabb kérdését és az arra adott saját válaszát.

LEGELHALLGATOTTABB MONDATA ÉS LEGNAGYOBB BOTRÁNYT KELTETT VERSE

(Április 14-én reggel 6:10-kor kiegészítve a vers angol változatával, mely a brit Guardian-ben jelent meg egy nappal az eredeti közlését követően, valamint a szöveg kiegészítése egy mondattal az atomtengeralattjárót illetően.)

/Április 14-én reggel 6:18-kor kiegészítve. Megtaláltam a magyar fordítást a sepsiszentgyörgyi Háromszék független napilapban április 21- megjelenéssel./

Ezt kérdezte: „Nem rosszabb a kapitalizmus a Gulág-kommunizmusnál?”.
"De rosszabb" – felelte saját kérdésére.

Ez a kérdése és válasza 1986-ban hangzott el a New Yorkban tartott PEN kongresszuson.

E kongresszuson egyébként jelen volt a Kádár-rendszer nem egy „nagy üldözöttje”, az SZDSZ-es – és későbbi PEN-elnök - Konrád György, valamint a szintén SZDSZ-es vezető politikussá lett K?szeg Ferenc is.
(1986-ban a Kádár-rendszer nem adott útlevelet azon ellenzékieknek, akiket korábban politikai okokból

börtönbüntetésre ítélték, vagy valóban veszélyeseknek tartottak. Mint ahogyan az ilyen „priusszal” Nyugaton élők beutazó vízumot sem kaphattak, akár rokonlátogatásra sem.)

Ma egyébként az iráni „atomprogramról” (Iránnak ténylegesen nincs atomprogramja - az elnevezés hazug nyugati kitaláció) megszövegezett megállapodás miatt különösen aktuális az a verse, amely „Was gesagt werden muss” („Amit ki kell mondani”) címen 2012. április 4-én jelent meg egyszerre a Süddeutsche Zeitung, a La Repubblica és az El País napilapokban. Később további 14 nyelven. (Az itt szintén csatolt francia fordítás a Le Monde-ban jelent meg.)

Elbeszél? költeményében Grass Izrael szemére veti, hogy atomfegyvereivel az „amúgy is törékeny világképét” veszélyezteti és Irán ellen „els? csapást tervez, amely az iráni népet megsemmisítheti”. Úgy, hogy atomfegyvereit a Németországtól (ingyen) leszállított tengeralattjárókra helyezi.

A Grasst elparentáló !!!444!!!.hu balliberális portál azt írja: „Izraelben több szervezet is bojkottot hirdetett m?veire, mert Grass a zsidó államot elítél? verseket is publikált”.

A „m?vészi szabadság” grassi formájára azonban ott ennél er?teljesebben reagáltak: 4 nappal a vers megjelenése után az izraeli belügyminiszter Grasst kitiltotta az országból.

Günter Grass

Amit el kell mondani

Miért hallgatok? Miért hallgatom el azt,
ami szemmel látható és el?re eltervezett,
s aminek a végén mi, túlél?k
csak lábjegyzetként szerepelhetünk majd?
Az els? csapás, amelyre jogot formálnak,
megsemmisítheti az ujjongó, feltűzelt
és egy szájh?s által megalázott perzsa népet,
csupán azért, mert meggyanúsítható azzal,
hogy ebben a hatalmi harcban
egy atombombával rendelkezik.
De miért tiltom meg magamnak,
hogy megnevezzem azt az országot,
amely évek óta – bár titokban –
minden kontroll és ellen?rzés nélkül
növeli nukleáris potenciálját?
E tényt övez? általános hallgatást,
amelyet mostanáig én is követtem,
nyomasztó hazugságnak
és kényszernek érzem,
amelynek megszegése esetén
azonnal jön a büntetés:
az antiszemitizmus vádja.
Most azonban, mivel országom,
melynek eredend? b?nei
példátlanul nagyok,
és amelyet újra és újra
meggyanúsítanak és vádolnak,
ismét – persze üzleti megfontolásból –
fanyalogva, jóvátételként,
Izraelnek egy újabb tengeralattjárót szállít,
képeset arra, hogy mindent megsemmisít?
robbanófejeket irányítson oda,
ahol egyetlen atombomba
létezése sem bizonyított, és amit
csupán az attól való félelem indokol,
mondom, amit ki kell mondani.
De miért hallgattam oly sokáig?

Mert úgy véltem, hogy származásom,
amelyre kitörölhetetlen folt tapad,
megtiltja, hogy a tényt
mint kimondandó igazságot
feltételezzem Izraelről,
amelyhez kötődöm és kötődni fogok.
Miért mondom most először,
megöregedvén, fogyó tintámmal írván,
hogy az izraeli atomhatalom veszélyezteti
az egyébként is törékeny világképét?
Mert ki kell mondanom,
ami holnap talán már késő lesz,
és mert mi, németek – már így is eléggé vádoltatva –
olyan bűnben leszünk cinkosok,
amely előre látható, és ezért semmilyen
ürüggyel nem menthetnek fel soha.
És még valami: nem hallgathatok többé,
mert megundorodtam a Nyugat képmutatásától,
és remélem, megtörik mások is a hallgatást,
és a felismert veszély okozóját
az ereszak befejezésére szólítják fel,
és azt is kérik, hogy mindkét fél engedélyezze
az izraeli atomerőnek
meg az iráni nukleáris létesítményeknek
egy nemzetközi hatóság általi
akadálytalan és állandó jellegű ellenőrzését.
Csak így lehet segíteni Izraelen
és a palesztinokon, mi több,
az összes emberen, akik
ebben az örülttől eltelt tartományban
ellenségként összezárva élnek.
S így segíthetünk végtére magunkon is.

Fordította: Váncsa Árpád

Eredeti:

Was gesagt werden muss

Das Gedicht von Günter Grass

Warum schweige ich, verschweige zu lange,
was offensichtlich ist und in Planspielen
geübt wurde, an deren Ende als Überlebende
wir allenfalls Fußnoten sind.
Es ist das behauptete Recht auf den Erstschiag,
der das von einem Maulhelden unterjochte
und zum organisierten Jubel gelenkte
iranische Volk auslöschen könnte,
weil in dessen Machtbereich der Bau
einer Atombombe vermutet wird.
Doch warum untersage ich mir,
jenes andere Land beim Namen zu nennen,
in dem seit Jahren - wenn auch geheimgehalten -
ein wachsend nukleares Potential verfügbar
aber außer Kontrolle, weil keiner Prüfung
zugänglich ist?
Das allgemeine Verschweigen dieses Tatbestandes,
dem sich mein Schweigen untergeordnet hat,

empfinde ich als belastende Lüge
und Zwang, der Strafe in Aussicht stellt,
sobald er mißachtet wird;
das Verdikt "Antisemitismus" ist geläufig.
Jetzt aber, weil aus meinem Land,
das von ureigenen Verbrechen,
die ohne Vergleich sind,
Mal um Mal eingeholt und zur Rede gestellt wird,
wiederum und rein geschäftsmäßig, wenn auch
mit flinker Lippe als Wiedergutmachung deklariert,
ein weiteres U-Boot nach Israel
geliefert werden soll, dessen Spezialität
darin besteht, allesvernichtende Sprengköpfe
dorthin lenken zu können, wo die Existenz
einer einzigen Atombombe unbewiesen ist,
doch als Befürchtung von Beweiskraft sein will,
sage ich, was gesagt werden muß.
Warum aber schwieg ich bislang?
Weil ich meinte, meine Herkunft,
die von nie zu tilgendem Makel behaftet ist,
verbiete, diese Tatsache als ausgesprochene Wahrheit
dem Land Israel, dem ich verbunden bin
und bleiben will, zuzumuten.
Warum sage ich jetzt erst,
gealtert und mit letzter Tinte:
Die Atommacht Israel gefährdet
den ohnehin brüchigen Weltfrieden?
Weil gesagt werden muß,
was schon morgen zu spät sein könnte;
auch weil wir - als Deutsche belastet genug -
Zulieferer eines Verbrechens werden könnten,
das voraussehbar ist, weshalb unsere Mitschuld
durch keine der üblichen Ausreden
zu tilgen wäre.
Und zugegeben: ich schweige nicht mehr,
weil ich der Heuchelei des Westens
überdrüssig bin; zudem ist zu hoffen,
es mögen sich viele vom Schweigen befreien,
den Verursacher der erkennbaren Gefahr
zum Verzicht auf Gewalt auffordern und
gleichfalls darauf bestehen,
daß eine unbehinderte und permanente Kontrolle
des israelischen atomaren Potentials
und der iranischen Atomanlagen
durch eine internationale Instanz
von den Regierungen beider Länder zugelassen wird.
Nur so ist allen, den Israelis und Palästinensern,
mehr noch, allen Menschen, die in dieser
vom Wahn okkupierten Region
dicht bei dicht verfeindet leben
und letztlich auch uns zu helfen.

Angol fordításban

What must be said
Why have I kept silent, held back so long,
on something openly practised in
war games, at the end of which those of us
who survive will at best be footnotes?

It's the alleged right to a first strike
that could destroy an Iranian people
subjugated by a loudmouth
and gathered in organized rallies,
because an atom bomb may be being
developed within his arc of power.

Yet why do I hesitate to name
that other land in which
for years – although kept secret –
a growing nuclear power has existed
beyond supervision or verification,
subject to no inspection of any kind?

This general silence on the facts,
before which my own silence has bowed,
seems to me a troubling, enforced lie,
leading to a likely punishment
the moment it's broken:
the verdict "Anti-semitism" falls easily.

But now that my own country,
brought in time after time
for questioning about its own crimes,
profound and beyond compare,
has delivered yet another submarine to Israel,
(in what is purely a business transaction,
though glibly declared an act of reparation)
whose speciality consists in its ability
to direct nuclear warheads toward
an area in which not a single atom bomb
has yet been proved to exist, its feared
existence proof enough, I'll say what must be said.

But why have I kept silent till now?
Because I thought my own origins,
tarnished by a stain that can never be removed,
meant I could not expect Israel, a land
to which I am, and always will be, attached,
to accept this open declaration of the truth.

Why only now, grown old,
and with what ink remains, do I say:
Israel's atomic power endangers
an already fragile world peace?
Because what must be said
may be too late tomorrow;
and because – burdened enough as Germans –
we may be providing material for a crime
that is foreseeable, so that our complicity
will not be expunged by any
of the usual excuses.

And granted: I've broken my silence
because I'm sick of the West's hypocrisy;
and I hope too that many may be freed
from their silence, may demand
that those responsible for the open danger

we face renounce the use of force,
may insist that the governments of
both Iran and Israel allow an international authority
free and open inspection of
the nuclear potential and capability of both.

No other course offers help
to Israelis and Palestinians alike,
to all those living side by side in enmity
in this region occupied by illusions,
and ultimately, to all of us.

Spanyol fordításban:

Por qué guardo silencio, demasiado tiempo,
sobre lo que es manifiesto y se utilizaba
en juegos de guerra a cuyo final, supervivientes,
solo acabamos como notas a pie de página.
Es el supuesto derecho a un ataque preventivo
el que podría exterminar al pueblo iraní,
subyugado y conducido al júbilo organizado
por un fanfarrón,
porque en su jurisdicción se sospecha
la fabricación de una bomba atómica.
Pero ¿por qué me prohíbo nombrar
a ese otro país en el que
desde hace años —aunque mantenido en secreto—
se dispone de un creciente potencial nuclear,
fuera de control, ya que
es inaccesible a toda inspección?
El silencio general sobre ese hecho,
al que se ha sometido mi propio silencio,
lo siento como gravosa mentira
y coacción que amenaza castigar
en cuanto no se respeta;
“antisemitismo” se llama la condena.
Ahora, sin embargo, porque mi país,
alcanzado y llamado a capítulo una y otra vez
por crímenes muy propios
sin parangón alguno,
de nuevo y de forma rutinaria, aunque
enseguida calificada de reparación,
va a entregar a Israel otro submarino cuya especialidad
es dirigir ojivas aniquiladoras
hacia donde no se ha probado
la existencia de una sola bomba,
aunque se quiera aportar como prueba el temor...
digo lo que hay que decir.
¿Por qué he callado hasta ahora?
Porque creía que mi origen,
marcado por un estigma imborrable,
me prohibía atribuir ese hecho, como evidente,
al país de Israel, al que estoy unido
y quiero seguir estándolo.
¿Por qué solo ahora lo digo,
envejecido y con mi última tinta:
Israel, potencia nuclear, pone en peligro
una paz mundial ya de por sí quebradiza?
Porque hay que decir

lo que mañana podría ser demasiado tarde,
y porque —suficientemente incriminados como alemanes—
podríamos ser cómplices de un crimen
que es previsible, por lo que nuestra parte de culpa
no podría extinguirse
con ninguna de las excusas habituales.
Lo admito: no sigo callando
porque estoy harto
de la hipocresía de Occidente; cabe esperar además
que muchos se liberen del silencio, exijan
al causante de ese peligro visible que renuncie
al uso de la fuerza e insistan también
en que los gobiernos de ambos países permitan
el control permanente y sin trabas
por una instancia internacional
del potencial nuclear israelí
y de las instalaciones nucleares iraníes.
Solo así podremos ayudar a todos, israelíes y palestinos,
más aún, a todos los seres humanos que en esa región
ocupada por la demencia
viven enemistados codo con codo,
odiándose mutuamente,
y en definitiva también ayudarnos.

A költemény francia fordításban:

Pourquoi me taire, pourquoi taire trop longtemps
Ce qui est manifeste, ce à quoi l'on s'est exercé
dans des jeux de stratégie au terme desquels
nous autres survivants sommes tout au plus
des notes de bas de pages
C'est le droit affirmé à la première frappe
susceptible d'effacer un peuple iranien
soumis au joug d'une grande gueule
qui le guide vers la liesse organisée,
sous prétexte qu'on le soupçonne, dans sa zone de pouvoir,
de construire une bombe atomique.
Mais pourquoi est-ce que je m'interdis
De désigner par son nom cet autre pays
Dans lequel depuis des années, même si c'est en secret,
On dispose d'un potentiel nucléaire en expansion
Mais sans contrôle, parce qu'inaccessible
À toute vérification ?
Le silence général sur cet état de fait
silence auquel s'est soumis mon propre silence,
pèse sur moi comme un mensonge
une contrainte qui s'exerce sous peine de sanction
en cas de transgression ;
le verdict d'"antisémitisme" est courant.
Mais à présent, parce que de mon pays,
régulièrement rattrapé par des crimes
qui lui sont propres, sans pareils,
et pour lesquels on lui demande des comptes,
de ce pays-là, une fois de plus, selon la pure règle des affaires,
quoiqu'en le présentant habilement comme une réparation,
de ce pays, disais-je, Israël
attend la livraison d'un autre sous-marin
dont la spécialité est de pouvoir orienter des têtes explosives
capables de tout réduire à néant

en direction d'un lieu où l'on n'a pu prouver l'existence
ne fût-ce que d'une seule bombe atomique,
mais où la seule crainte veut avoir force de preuve,
je dis ce qui doit être dit.
Mais pourquoi me suis-je tu jusqu'ici ?
parce que je pensais que mon origine,
entachée d'une tare à tout jamais ineffaçable,
m'interdit de suspecter de ce fait, comme d'une vérité avérée,
le pays d'Israël, auquel je suis lié
et veux rester lié.
Pourquoi ai-je attendu ce jour pour le dire,
vieilli, et de ma dernière encre :
La puissance atomique d'Israël menace
une paix du monde déjà fragile ?
parce qu'il faut dire,
ce qui, dit demain, pourrait déjà l'être trop tard :
et aussi parce que nous – Allemands,
qui en avons bien assez comme cela sur la conscience –
pourrions fournir l'arme d'un crime prévisible,
raison pour laquelle aucun
des subterfuges habituels n'effacerait notre complicité.
Et admettons-le : je ne me tais plus,
parce que je suis las de l'hypocrisie de l'Occident ; il faut en outre espérer
que beaucoup puissent se libérer du silence,
et inviter aussi celui qui fait peser cette menace flagrante
à renoncer à la violence
qu'ils réclament pareillement
un contrôle permanent et sans entraves
du potentiel nucléaire israélien
et des installations nucléaires iraniennes
exercé par une instance internationale
et accepté par les gouvernements des deux pays.
C'est la seule manière dont nous puissions les aider
tous, Israéliens, Palestiniens,
plus encore, tous ceux qui, dans cette
région occupée par le délire
vivent côte à côte en ennemis
Et puis aussi, au bout du compte, nous aider nous-mêmes.

forrás: Lovas István facebook

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájku számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájku számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
